

ligefrem i Betænkningen, at der oprettes en særlig Afdeling af Statens statistiske Bureau til Indsamling og Bearbejdelse af statistiske Oplysninger om Alkoholvirkningen. Statistikken spiller jo en meget stor Rolle i den nyere Tids Forskning, ogsaa for Lægerne. Men selvfølgelig skal den behandles med Varsomhed og Skønsomhed. Hvad særlig angaar Statistikken vedrørende Alkoholmisbruget mener Kommissionen — og det mener jeg er rigtigt —, at de Tal, der ere fremkomne, ere gennemgaaende Minimumstal. Jeg synes ogsaa, at visse Udtalelser af det ærede Medlem for Mariibo Amts 3die Valgkreds (Rørdam) gik i samme Retning, naar det ærede Medlem talte om, at man tidt ikke kunde se paa et Menneske, at det er forfaldent til Drik, men at der kunde fremkomme virkelige Tegn derpaa, naar man foretager en nærmere Undersøgelse.

Saa sagde det ærede Medlem, at det var en Fejl, at en Person, der forsømte sin Forsørgerpligt, saaledes at hans Familie kom i Nød, skulde anbringes paa en Statsanstalt. Jeg mener, det vilde være ganske urigtigt, som jeg sagde før, ikke at gøre noget saadant, men at lade vedkommende gaa omkring og gøre Ulykker paa sine nærmeste, de stakkels Mennesker, som hans Tilstand gaar ud over.

Endvidere paatalte det ærede Medlem, at den samme Paragraf, § 2, indeholdt en Bestemmelse, der gjorde, at der blev Ulighed mellem Mænd og Kvinder. Jeg tror, at det ærede Medlem der tager ganske fejl, idet det, der siges om Personer, der forsømme deres Forsørgerpligt, lige saa vel kan anvendes paa Kvinder som paa Mænd. Det stemmer ganske med almindelige Fortolkningsgrundsætninger, at man kan anvende vedkommende Bestemmelse ogsaa paa Kvinder. Der staar slet intet om, at den, der forsømmer sin Forsørgerpligt, just skal være en Mand.

Endvidere ankede det ærede Medlem over, at det blev saa vanskeligt for vedkommende Læge, der skulde afgive Erklæring i en saadan Sag, at afgøre, om en Person var drikfærdig eller ej. Saa vidt jeg har forstaaet Lovforslaget, skal Lægen eller Lægerne kun udtale sig om det, som de kunne udtale sig om som sagkyndige, og kunne de ikke udtale sig, saa bliver Resultatet deraf selvfølgelig, at de i det givne Tilfælde maa sige: Nej, jeg kan ikke udtale, at vedkommende er drikfærdig, jeg kan i det givne Tilfælde ikke udtale, at den paagældende trænger til at blive ind-

lagt paa en Anstalt. Det kan jo føre til, at man ikke rammer i alle de Tilfælde, hvor man kunde ønske det, men der vilde dog blive Tilfælde nok, hvor man kan ramme, og hvor Lovbestemmelsen kan bringes til Anvendelse, og det har sin store Betydning.

I denne Forbindelse skal jeg fremhæve, at det jo efter Forslaget ingenlunde vil blive Lægen — saaledes som det næstendels er Tilfældet nu —, der bestemmer, om en Person skal tvangsindlægges paa en Helbredelsesanstalt. Efter Forslaget er det netop Domstolene, som have Afgørelsen i saa Henseende, og deri ligger en betydelig Betyggelse. Domstolene skulle ikke holde sig alene til Lægens Erklæring, men søge at komme til Bunds i Sagen og efter Omstændighederne spørge ogsaa andre Personer, saaledes som det i visse andre Lande er bestemt i lignende Tilfælde. Jeg mener, at vi ved de Ændringer, der maa foretages i Forslaget, skulle fremhæve netop det, at Dommeren foruden at henvende sig til Lægen skal spørge andre. Han skal i det hele taget søge alle de Oplysninger, som kræves. Det bliver derfor ikke, saaledes som det er sagt, en rent tilfældig Læge, som kan foranledige, at paagældende bliver indspærret. Desuden vil den, som det drejer sig om, ogsaa have Adgang til at fremskaffe Udtalelser af Læger, og det offentlige vil jo ikke holde sig til en enkelt Læge, men vil efter Omstændighederne faa Udtalelser frem fra flere Læger, hvis det behøves.

Det ærede Medlem paatalte, at der i Forslaget skelnedes mellem forskellige Grader af Alkoholisme, og at der skulde gribes forskelligt ind efter disse forskellige Grader, og sagde navnlig, at der i Lovforslaget brugtes saa forskellige Udtryk herom. Forslaget skulde f. Eks. skelne imellem, om vedkommende er forfalden til Drukkenskab, er Dranker, er drikfærdig, er hengiven til Misbrug af stærke Drikke, og det ærede Medlem tilføjede, at der overfor alle disse forskellige Grader skulde træffes forskellige Bestemmelser. Men det er en fuldstændig Misforstaaelse. Disse Udtryk ere i Virkeligheden ganske ensbetydende, og de medføre ikke, at der skal træffes forskellige Bestemmelser. Det kan være en Skønssag, om man overalt skal anvende de samme Udtryk, det beror jo paa sproglige Hensyn. Men jeg tror ikke, det gaar an i Lovforslaget overalt at anvende det samme Udtryk. Ligeledes naar der i § 1 det ene Sted bruges Udtrykket: